

Šifra číslo 11

Grenoble

Dnes jsme byli na prohlídce v muzeu progresivního umění. Prý kvůli nějaké slevě na vstupném. Za plnou cenu by tam totiž nikoho nedostali. Už zvenku je to obyčejná hranatá jednopatrová budova. Uvnitř všechny místnosti vypadají stejně – navíc je většina prázdná! Sice jen těsná většina, ale jednou jsme třeba procházeli pěti prázdnými „sály“ za sebou. Nevím, jestli si takové označení zaslouží, jsou stejně ohyzdné a hranaté jako celé muzeum.

Vchod byl uprostřed kratší strany budovy a rovnou jsme vešli do sálu s prvním dílem. Jo, jedním. Když už někde něco bylo, byl tam pokaždé jen jeden objekt. Ovšem to dílo stálo za to. Mysleli jsme nejdřív, že je to prázdný rám. Ale ne, jmenovalo se to *Neposkvrněná barva* a vypadalo přesně, jak si představujete. V brožurce psali, že je prý nezbytné prohlídku začít jím.

Pak se pokračovalo dovnitř budovy, ale museli jsme projít do zatačky přes prázdný sál, než jsme se dostali k dalšímu dílu. Moc progresivně nevypadalo, přestože se jmenovalo *Ženský vzor*, spíš jako něco půjčeného z Anthroposu.

Dál už vám to neřeknu popořadě. Byl jsem trochu dezorientovaný, jak to všude vypadalo stejně a skoro pořád jsme měnili směr. Mezi zatačkami se přes sál rovně procházelo jen několikrát. A většinou pak v celé řadě tří sálů bylo dohromady jen jedno dílo. Zbýlé dva podobné úseky byly ale plné.

Jo, a kromě toho se jednou procházelo rovně z jedné strany budovy až na druhou, to byl jediný delší rovný úsek. Tam jsem se trochu zorientoval a uvědomil si, že ze sálů v protějších rozích muzea byl vždy právě jeden prázdný. Na konci toho dlouhého rovného úseku byla dvě díla, jinak nic. Kvůli prvnímu jsme málem volali hasiče, ale nebyl to požár, bylo to umění. Jmenovalo se složitě, cosi s redoxní reakcí, nevím přesně. Druhé se jmenovalo prostě *Zamračená stařena* a byl to obraz škaredé staré ženské. Já bych ho nazval ještě jednodušeji na čtyři.

To mi připomnělo další podobné dílo. Vypadalo, jako by tam uklízečka zapomněla kýbl a někdo do něj kopl. Název jsem si tady zapamatoval celý: *Všudypřítomný DHMO*. Nevím, kde bylo, jen že bylo první v rovné řadě tří plných sálů.

Občas jsem snad i nějaké dílo pochopil. Například *Hořlavá hornina*, máme ho ostatně doma hromadu ve sklepě. Hned po něm následovala miniatura hromádky bílého prášku. U ní se rozproudila debata, jaký bílý prášek umělců inspiroval. Byla to ale obyčejná mouka. Nevím jenom, proč to muselo být tak mrňavé. Asi nějaká metafora.

Když byly dva sousední sály plné, tak se mezi nimi většinou šlo přímo. Jenom mezi *Ženským vzorem* a *Šutrózním grymlem* se přímo nešlo, museli jsme to obejít přes nějaké prázdné sály a jeden plný hned před šutrákem. Ten šutrák byl docela obyčejný a šlo by ho klidně pojmenovat úplně normálně.

Ještě jedna taková výjimka vlastně byla. Mezi *Ukradeným slunovratem*, což bylo rozkrojené jablko pohozené pod poloparazitickým keřem, a artefaktem, jehož jméno jsem si nezapamatoval, ale přišel mi zajímavý. Bylo to tričko potisknuté písmeny S, M a L. Nejspíš symbolizovala něco, na čem záleží – nebo taky ne. Jo, ale tentokrát ve všech sálech cestou bylo něco vystaveno.

Dost obcházení bychom si mohli ušetřit, kdyby nechali odemčených víc dveří. Ale každý sál měl odemčené jen dvoje. Samozřejmě když nepočítám vchod do muzea.

Všiml jsem si, že poblíž středu budovy byla diagonální řada čtyř plných sálů. Ze dvou děl uprostřed té řady mi přišla zajímavější *Filmová star*, která byla blíž vchodu. Byla to zatemněná místnost s malým, ale jasným světýlkem uprostřed. Druhé byla obyčejná pánvička. Velká pánvička, ale stejně. Ani jsem nečetl, jak se jmenovalo, a šel dál.

Ještě tam někde byly *Husitské město* a *Horké období*, a to bylo všechno. Vůbec nevím, kde byly, jen si vzpomínám, že k prvnímu jsme přišli dřív. Taky jsem ho hned poznal, kdežto druhé mi přišlo trochu moc abstraktní. Pláž, odhozená aktovka a kombajny?

Nakonec jsme došli zase ke vchodu. Prošli jsme myslím celé muzeum. Poslední čtyři sály všechny obsahovaly exponáty, asi na spravení dojmu. Kdo chtěl, mohl si to jít obejít celé znovu. Klidně i vícekrát, dokud mu nedojdou souvislosti. Tak jsem si to ještě párkrát obešel – a vyrazil za ostatními, kterým ty souvislosti asi došly dřív.